

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmana a přisedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jan Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 17. 6. 2019 ve věci návrhů **vrchní státní zástupkyně v Praze** ze dne 15. 5. 2018, č. j. 9 SPR 65/2018 - 45, a ze dne 7. 8. 2018, č. j. 9 SPR 65/2018 - 134, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Jana Karabce**, státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

A. Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. Jan Karabec, nar. X,
státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze,
bytem X,

je vinen, že

jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze vědomě v rozporu s povinností státního zástupce vystříhat se při výkonu své funkce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství a státního zástupce, zejména neumožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, která mu byla uložena v ustanovení § 24 odst. 2 větě první a větě druhé písm. c) zákona o státním zastupitelství,

v budově Vrchního státního zastupitelství v Praze ve své kanceláři a na svém pracovním počítači dne 7. 6. 2017 ve 14:37 hodin vytiskl dokument s názvem „tr.oznámení.doc“, když předtím toto podání vypracované advokátem Mgr. M. K. zrevidoval a nepatrně upravil, přičemž se jedná o text trestního oznámení datovaný dnem 4. 6. 2017 osoby vystupující jako J. Š. na dvacet jmenovitě označených zastupitelů Městské části Praha 11 pro podezření ze spáchání zločinu porušování povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, případně zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, v němž se oznamovatel domáhal trestního stíhání uvedených podezřelých osob pro skutek spočívající v tom, že přes souhlasná doporučení Rady Městské části Praha 11 nehlasovali pro návrh dodatku č. 2 ke Smlouvě o smlouvě budoucí ze dne 6. 12. 2013 s označením SM 1300001527 o výstavbě bytového komplexu Zahrady Opatov budoucím prodávajícím a jeho následném převodu na budoucího kupujícího, čímž měli Městské části Praha 11 způsobit škodu ve výši minimálně 7.000.000 Kč bez DPH, jejíž vznik byl v trestním oznámení zevrubně popsán,

a následně v přesně nezjištěné době v měsíci červenci či srpnu 2017 telefonicky inicioval společný oběd s dozorovým státním zástupcem Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. Ing. M. H., na kterém se snažil získat informace o průběhu šetření předmětného trestního oznámení, stav a předpokládanou dobu skončení šetření zjišťoval i v následujících minimálně třech telefonátech, v nichž se současně Mgr. H. zmínil, že by bylo vhodné v této trestní věci zahájit úkony trestního řízení, a poté, co policejní orgán, který toto trestní oznámení šetřil, dne 6. 11. 2017 věc založil ad acta, neboť neshledal podezření z žádného trestného činu a nezjistil tak skutečnosti odůvodňující postup podle § 158 odst. 3 trestního řádu, dne 20. 11. 2017 okolo 15:30 hod. v Praze 5, v budově Městského státního zastupitelství v Praze, osobně a předem neohlášen navštívil Mgr. H., znovu po něm požadoval informace o této trestní věci, k dotazu mu sdělil, že oznamovatel je jeho známý, a předložil blíže nespécifikované vyrozumění státního zastupitelství doručené oznamovateli, načež po sdělení dozorového státního zástupce, že mu takové informace neposkytne, odešel z jeho kanceláře s tím, že si je vyžádá písemně, přičemž tuto návštěvu a předchozí tři telefonáty považoval Mgr. H. za nepřijatelný zásah do svých výlučných dozorových oprávnění a do své procesní samostatnosti, a proto o něm informoval nadřízené a dne 21. 11. 2017 o něm sepsal úřední záznam,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 20 % na dobu 10 (deseti) měsíců.**

B. Podle § 19 odst. 4 z důvodu uvedeného v § 14 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

z a s t a v u j e s e

řízení o návrhu vrchní státní zástupkyně v Praze ze dne 7. 8. 2018, č. j. 9 SPR 65/2018 - 134, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti JUDr. Jana Karabce v části,

pokračování

která mu kladla za vinu, že

jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze vědomě v rozporu s povinností státního zástupce vystříhat se při výkonu své funkce i v osobním životě všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce, uloženou mu v § 24 odst. 2 větě první zákona o státním zastupitelství, v rozporu s § 12i odst. 1 větou první zákona o státním zastupitelství a čl. 3 odst. 1 opatření vrchní státní zástupkyně v Praze č. 17/2013 o užívání počítačových programů a ostatních prostředků informačních a komunikačních technologií, tj. používat prostředky informačních a komunikačních technologií pouze k plnění svých pracovních povinností při výkonu působnosti státního zastupitelství a v souladu s účelem, ke kterému byly tyto prostředky určeny, a v rozporu s povinnostmi, které pro něj dle § 18 odst. 6 zákona o státním zastupitelství vyplývají z § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), tj. povinností konat osobně práci v rozvržené týdenní pracovní době a dodržovat povinnosti, které mu vyplývají z pracovního poměru včetně povinnosti využívat pracovní dobu k vykonávání svěřených prací podle § 301 písm. b) zákoníku práce,

minimálně od 14. 11. 2013 do 9. 5. 2017 v Praze 4, v budově Vrchního státního zastupitelství v Praze v obvyklé pracovní době ve své kanceláři na svém pracovním počítači

- 1) v přesně nezjištěné době do 14:50 hod. dne 14. 11. 2013 po dobu 4 hodin a 1 minuty pracoval s textem v dokumentu s názvem „X obhajoba.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná
  - a) o žádost poškozené Ing. J. U. o přezkoumání postupu policejního orgánu dle § 157a trestního řádu státním zástupcem ve věci jí podaného trestního oznámení na Ing. V. N. aj. N. z družstva Work service pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, adresovanou Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 2 ke sp. zn. 2 ZN 270/2013 a
  - b) o písemné vyjádření téže poškozené adresované příslušnému policejnímu orgánu v Praze 5, obě písemnosti datované dnem 14. 11. 2013, a tento dokument či jeho část dne 14. 11. 2013 v 11:12 hod. na svém pracovišti vytiskl,
- 2) v přesně nezjištěné době do 10:22 hod. dne 7. 2. 2014 po dobu 10 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „pí. X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o nedatovaný návrh žalované P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 6 ke sp. zn. 13 EC 428/2011, na ustanovení právního zástupce této žalované v občanskoprávním řízení,
- 3) v přesně nezjištěné době od 30. 3. 2014 do 15:57 hod. dne 7. 4. 2015 po dobu 5 hodin a 33 minut pracoval s texty v dokumentu s názvem „zaplacení pohledávky X.doc“, které vyhotovil či do konečné podoby upravil, přičemž se jedná
  - a) o žádost žalované P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datovanou dnem 30. 3. 2014, o ustanovení advokáta v řízení, vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 20 C 16/2013 a sp. zn. 16 C 11/2013,
  - b) o vyjádření dlužnice P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datované dnem 28. 1. 2015, adresované Městskému soudu v Praze ke sp. zn. MSPH 93 INS 16937/2014, zveřejněné po drobných úpravách v insolvenčním rejstříku dne 2. 2. 2015 pod č. j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-18,
  - c) o žádost adresovanou společnosti IT Credit, s.r.o. se sídlem v Praze 8, datovanou dnem 28. 1. 2015, o vyčíslení výše pohledávky za dlužnicí P. H., nar. X, z úvěrové smlouvy s Českomoravskou hypoteční bankou, a.s., ke dni 20. 2. 2015, zveřejněnou v insolvenčním

rejstříku dne 2. 2. 2015 pod č.j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-18,

- d) o žádost společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datovanou dnem 1. 2. 2015, adresovanou společnosti IT Credit, s.r.o. se sídlem v Praze 8, o vyčíslení výše pohledávky za dlužnicí P. H., nar. X, zveřejněnou v insolvenčním rejstříku dne 6. 2. 2015 pod č.j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-19,
- e) o sdělení společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datované dnem 4. 2. 2015, adresované Městskému soudu v Praze ke sp. zn. MSPH 93 INS 26937/2014 a zveřejněné po drobných úpravách v insolvenčním rejstříku dne 6. 2. 2015 pod č.j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-19,
- f) o potvrzení společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datované dnem 4. 2. 2015, adresované Exekutorskému úřadu Prostějov, soudnímu exekutorovi Mgr. Lence Černoškové, o úhradě dluhu povinné P. H., nar. X, ve věci sp. zn. 018 EX 06884/10-030 se žádostí o výmaz veškerých záznamů v katastru nemovitostí,
- g) o potvrzení datované dnem 7. 2. 2015 o úhradě pohledávky dlužnice P. H., nar. X, včetně příslušenství společností MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, vymáhané na základě exekučního příkazu č.j. 081 EX 14076/2014-027 ze dne 8. 9. 2014,
- h) o návrh M. H. a J. H., pěstounů dlužnice N. H., nar. X, datovaný dnem 8. 2. 2015, adresovaný Exekutorskému úřadu Praha 3, soudnímu exekutorovi Mgr. Janu Vedralovi, na odklad exekuce ve věci č.j. 140 EX 00321/14-019 z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení,
- i) o sdělení dlužnice P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datované dnem 9. 2. 2015, adresované Městskému soudu v Praze ke sp. zn. MSPH 93 INS 26937/2014, ve věci vedené vůči dlužníku P. H., zveřejněné po drobných úpravách v insolvenčním rejstříku dne 11. 2. 2015 pod č.j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-23,
- j) o podání společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datované dnem 9. 2. 2015, adresované Městskému soudu v Praze ke sp. zn. MSPH 93 INS 16937/2014 a zveřejněné v insolvenčním rejstříku dne 10. 2. 2015 pod č.j. MSPH 93 INS 26937/2014-A-22,
- k) o návrh dlužnice P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datovaný dnem 9. 2. 2015, adresovaný Exekutorskému úřadu Praha 3, soudnímu exekutorovi Mgr. Janu Vedralovi, na odklad exekuce ve věci č.j. 140 EX 00321/14-019 z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení,
- l) o odvolání dlužnice P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datované dnem 11. 3. 2015, adresované Exekutorskému úřadu Praha 3, soudnímu exekutorovi Mgr. Janu Vedralovi, podané proti usnesení č.j. 140 EX 00321/14-037 o odmítnutí odkladu exekuce dlužnice P. H.,
- 4) v přesně nezjištěné době od 7. 4. 2014 do 11:20 hod. dne 24. 7. 2015 po dobu 8 hodin a 6 minut pracoval s texty v dokumentu s názvem „INSOLVENCE - EXEKUTOŘI.doc“, které vyhotovil či do konečné podoby upravil, přičemž se jedná
- a) o žádost společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datovanou dnem 7. 4. 2014, adresovanou Exekutorskému úřadu Prostějov, soudnímu exekutorovi Mgr. Lence Černoškové, o zastavení exekučního řízení ve věci č.j. 018 EX 06884/10-030 z důvodu úhrady dluhu povinné P. H., o výmaz záznamů v katastru nemovitostí a o zaslání potvrzení o úhradě veškerého dluhu,
- b) o prohlášení společnosti MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4, datované dnem 11. 12. 2014, adresované Exekutorskému úřadu Prostějov, soudnímu exekutorovi Mgr. Lence Černoškové, o přistoupení k dluhu povinné P. H., nar. X, evidovaném v exekučním řízení pod č.j. 018 EX 06884/2010,
- c) o plnou moc udělenou dlužnicí P. H., nar. X, zmocněnci Z. N., datovanou dnem 10. 3. 2015, pro jednání vůči jmenovaným čtyřem exekutorským úřadům,

pokračování

- d) o sdělení dlužnice P. H., nar. X, datované dnem 31. 3. 2015, adresované Exekutorského úřadu Praha - východ, soudnímu exekutorovi JUDr. Marcelovi Smékalovi k č.j. 081 EX 14076/14-010, se žádostí o zaslání potvrzení o úhradě veškerého dluhu,
  - e) o sdělení dlužnice P. H., nar. X, datované dnem 31. 3. 2015, adresované Exekutorskému úřadu Prostějov, soudnímu exekutorovi Mgr. Lence Černoškové k č.j. 018 EX 06884/2010, se žádostí o zaslání potvrzení o úhradě veškerého dluhu,
  - f) o žádost datovanou dnem 30. 4. 2015, adresovanou Exekutorskému úřadu Praha - východ, soudnímu exekutorovi JUDr. Marcelovi Smékalovi, o výmaz zástavního práva v katastru nemovitostí a o vrácení přeplatku na účet spol. MVD group, s.r.o. se sídlem v Praze 4,
  - g) o žádost povinné P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datovanou dnem 30. 4. 2015, adresovanou Exekutorskému úřadu Prostějov, soudnímu exekutorovi Mgr. Lence Černoškové k č.j. 018 EX 06884/10-30, o výmaz zástavního práva v katastru nemovitostí z důvodu uhrazení veškerých pohledávek,
  - h) o nedatovanou žádost nezletilé povinné N. H., nar. X, zastoupené Mgr. J. H., zřejmě z 30. 4. 2015, adresovanou Exekutorskému úřadu Praha 3, soudnímu exekutorovi Mgr. Janu Vedralovi k č.j. 140 EX 00321/14-019, o výmaz zástavního práva v katastru nemovitostí z důvodu zániku veškerých pohledávek jejich uhrazením,
  - i) o žádost P. H., nar. X, zastoupené Z. N., adresovanou Obvodnímu soudu pro Prahu 3, datovanou dnem 16. 5. 2015, o odstranění průtahů ve věci podaného návrhu z února 2014 na schválení právního úkonu za osobu částečně omezenou ve způsobilosti k právním úkonům a o přidělení věci jinému občanskoprávnímu senátu,
  - j) o žádost P. H., nar. X, zastoupené Z. N., adresovanou Obvodnímu soudu pro Prahu 3, datovanou dnem 10. 7. 2015, o odstranění průtahů ve věci podaného návrhu z února 2014 na schválení právního úkonu za osobu částečně omezenou ve způsobilosti k právním úkonům a o nařízení jednání ve věci,
  - k) o žádost dlužnice P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datovanou dnem 11. 7. 2015, adresovanou věřiteli IT credit, s.r.o. se sídlem v Praze 8, o vyčíslení výše dluhu a o součinnost při výmazu zástavního práva v katastru nemovitostí,
  - l) o žádost dlužnice P. H., nar. X, datovanou dnem 22. 7. 2015, adresovanou Exekutorskému úřadu Praha - východ, soudnímu exekutorovi JUDr. Marcelovi Smékalovi k č.j. 081 EX 14076/14-010, o vrácení přeplatku společnosti MVD group, s.r.o.,
- 5) v přesně nezjištěné době do 16. 4. 2014 po dobu 2 hodin a 7 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „X - MSZ.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o právní rozbor případu P. V. vůči M. L., datovaný dnem 16. 4. 2014, v jehož závěrech navrhl podání trestního oznámení pro podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, poněvadž občanskoprávní řízení je zdlouhavé a zpoplatněné, s upozorněním, že pokud je trestní oznámení dobře napsáno, policejní orgány z něho následně vycházejí, příp. jej opisují,
- 6) v přesně nezjištěné době do 14:31 hod. dne 6. 5. 2014 pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o dopis JUDr. R. S., advokátky kupující P. V., advokátu Mgr. Bc. P. H., zastupujícího osobu prodávajícího, datovaný dnem 5. 5. 2014, s výzvou ke splnění závazku z uzavřené kupní smlouvy na byt a s výzvou k uzavření dohody do 20. 5. 2014, jinak bude přistoupeno k ochraně zájmů klientky soudní cestou, načež tento dokument dne 6. 5. 2014 ve 14:30 hod. na svém pracovišti vytiskl a následně tento dokument ze svého pracovního počítače jako přílohu e-mailu odeslal dosud nezjištěné osobě,
- 7) od 14:31 hod. dne 6. 5. 2014 do 11:43 hod. dne 11. 6. 2014 po dobu 23 hodin a 6 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či do konečné podoby upravil, přičemž se jedná o trestní oznámení poškozené P. V., právně zastoupené JUDr. R. S., datované dnem 24. 5. 2014, na podezřelého M. L. ze spol. X & co s.r.o. pro podezření ze

spáchání zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, neboť po úhradě bezmála celé kupní ceny za byt podezřelý odmítal s poškozenou další součinnost a vznášel vůči poškozené další finanční požadavky, načež tento dokument ze svého počítače dne 11. 6. 2014 v 9:45 hod. jako přílohu e-mailu odeslal advokátce JUDr. R. S. s tím, že pokud je k němu přiložený text v pořádku, sám osobně oznámení doručí, načež dne 16. 6. 2014 bylo toto trestní oznámení doručeno na Městské státní zastupitelství v Praze, odkud bylo dne 19. 6. 2014 postoupeno policejnímu orgánu Policie ČR s pokynem k dalšímu řízení, o čemž byl podatel státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. J. M. písemně vyrozuměn, posléze dne 20. 2. 2015 v 10:22 hod. k této věci v informačním systému ISYZ v rejstříku všeobecné lustrace neoprávněně vylustroval osobu s příjmením L.,

- 8) v přesně nezjištěné době od 11. 1. 2015 do 15:59 hod. dne 13. 1. 2015 po dobu 2 hodin a 32 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „ž k vyjádření OS Praha 10.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o vyjádření nejmenované žalované, datované dnem 11. 1. 2015, právně zastoupené JUDr. R. S., adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 10 ke sp. zn. 28 C 24/2014, k žalobě V. Ř. o vrácení daru, v níž se mimo jiné zmiňují trestní oznámení žalobce, řešená Policií ČR, tento dokument či jeho část dne 13. 1. 2015 v 15:11 hod. na svém pracovišti vytiskl a posléze dne 5. 2. 2016 v 8:59 hod. a dne 23. 5. 2016 v 11:09 hod. k této věci v informačním systému ISYZ v rejstříku všeobecné lustrace opakovaně neoprávněně vylustroval na osobu s příjmením Ř.,
- 9) v přesně nezjištěné době do 8:46 hod. dne 10. 6. 2015 po dobu 1 minuty pracoval s textem v dokumentu s názvem „vyjádření ÚMČ ze dne 10.6.2015.doc“, který vyhotovil či do konečné podoby upravil, přičemž se jedná o vyjádření žalované P. H., nar. X, zastoupené opatrovníkem Úřadem městské části Praha 3, datované dnem 10. 6. 2015, adresované Městskému soudu v Praze jakožto soudu odvolacímu ve věci sp. zn. 97 Co 122/2015 s návrhem na zamítnutí odvolání žalobkyně IT credit, s.r.o. se sídlem v Praze 8, podané proti rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 20 C 16/2013,
- 10) v přesně nezjištěné době do 13:11 hod. dne 6. 10. 2015 pracoval s textem v dokumentu s názvem „~WRL2115.tmp“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o nedatované trestní oznámení poškozené Ing. J. U., právně zastoupené JUDr. R. S., na podezřelé Ing. V. N., nar. X, a J. N., nar. X, pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, jehož se měli dopustit tím, že bez vědomí poškozené Ing. J. U. jako předsedkyně a členky družstva Work service na základě zfalšovaného zápisu o konání členské schůze ze dne 30. 1. 2012 a příslušné prezenční listiny v úmyslu převést veškerý nemovitý majetek družstva Work service na společnost CAPITAL CONSULTING CZ, a.s., ovládané podezřelým Ing. V. N., ač jim muselo být zřejmé, že zápis z členské schůze ze dne 30. 1. 2012 včetně přílohových materiálů je v rozporu se skutečným stavem věci, dne 14. 5. 2013 podali návrh rejstříkovému soudu na zápis na dané schůzi odsouhlasených změn v obchodním rejstříku a ve dnech 29. 5. 2013 a 30. 5. 2013 podali návrhy na zápis vlastnického práva k dotčeným nemovitostem na společnost CAPITAL CONSULTING CZ, a.s., jako nabyvatele, čímž by nebyl zásahu orgánů činných v trestním řízení u příslušných katastrálních pracovišť způsobili poškozené Ing. J. U. škodu odpovídající řádnému členskému podílu, jejíž vznik byl v jím zpracovaném dokumentu zevrubně popsán, přičemž dne 18. 8. 2015 v 8:15 hod. k této věci v informačním systému ISYZ v rejstříku všeobecné lustrace neoprávněně vylustroval osobu jménem V. N.,
- 11) v přesně nezjištěné době do 14:04 hod. dne 6. 10. 2015 pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o nedatované trestní oznámení poškozeného V. S., právně zastoupeného JUDr. R. S., na podezřelého J. S., jednatele a společníka ve spol. HASOSTAV CZ s.r.o., pro podezření z trestného činu podvodu podle §

pokračování

209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, neboť podezřelý poškozenému vystavil plnou moc, aby jménem spol. HASOSTAV CZ s.r.o. kontaktovat věřitele za účelem poskytnutí půjčky, ač věděl, že společnost HASOSTAV CZ s.r.o. nebude moci půjčku v takové výši splatit, obchodní podíly již byly nelikvidní a nepředstavovaly žádnou záruku pro věřitele, načež poškozený vyhledal věřitele, který požadovanou hotovost jeho prostřednictvím společnosti HASOSTAV CZ s.r.o. půjčil a kterou za společnost HASOSTAV CZ s.r.o. uhradil poškozený, čímž mu podezřelý způsobil škodu ve výši 1 milion Kč,

ačkoli se věcně jedná o formy neoprávněného poskytování právních porad, sepisování listin či zpracovávání právních rozborů jakožto forem právních služeb, vykonávané soustavně pro jiné osoby a subjekty mimo soustavu státního zastupitelství, navíc v bodech 1), 5), 7) a 10) - 11) se jím zpracováváné dokumenty vztahovaly k trestnímu řízení, tj. k výkonu působnosti státního zastupitelství,

čímž měl spáchat

pokračující kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

zanikla odpovědnost státního zástupce za kárné provinění.

C. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný JUDr. Jan Karabec

zprošťuje se

návrhu vrchní státní zástupkyně v Praze ze dne 7. 8. 2018, č. j. 9 SPR 65/2018 - 134, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce, v části

která mu kladla za vinu, že

jako státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze vědomě v rozporu s povinností státního zástupce vystříhat se při výkonu své funkce i v osobním životě všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce, uloženou mu v § 24 odst. 2 větě první zákona o státním zastupitelství, v rozporu s § 12i odst. 1 větou první zákona o státním zastupitelství a čl. 3 odst. 1 opatření vrchní státní zástupkyně v Praze č. 17/2013 o užívání počítačových programů a ostatních prostředků informačních a komunikačních technologií, tj. používat prostředky informačních a komunikačních technologií pouze k plnění svých pracovních povinností při výkonu působnosti státního zastupitelství a v souladu s účelem, ke kterému byly tyto prostředky určeny, a v rozporu s povinnostmi, které pro něj dle § 18 odst. 6 zákona o státním zastupitelství vyplývají z § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „zákoník práce“), tj. povinností konat osobně práci v rozvržené týdenní pracovní době a dodržovat povinnosti, které mu vyplývají z pracovního poměru včetně povinnosti využívat pracovní dobu k vykonávání svěřených prací podle § 301 písm. b) zákoníku práce,

minimálně od 14. 11. 2013 do 9. 5. 2017 v Praze 4, v budově Vrchního státního zastupitelství v Praze v obvyklé pracovní době ve své kanceláři na svém pracovním počítači

- 1) v přesně nezjištěné době od 17. 3. 2016 do 9:41 hod. dne 2. 2. 2017 po dobu 1 hodiny a 17 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o doplnění trestního oznámení nejmenovaného oznamovatele, zastoupeného JUDr. R. S., datovaná dnem 17. 3. 2016 a 30. 1. 2017, k výzvam policejního orgánu ze dne 2. 3. 2016 a ze dne 10. 1. 2017, tento dokument či jeho část dne 2. 2. 2017 v 9:35 hod. na svém pracovišti vytiskl, načež dokument ze svého počítače jako přílohu e-mailu odeslal dosud nezjištěné osobě,
- 2) od přesně nezjištěné doby dne 20. 1. 2017 do 10:09 hod. dne 20. 2. 2017 po dobu 1 hodiny a 35 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o podnět Krajskému státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích, datovaný dnem 20. 1. 2017, k výkonu dohledu nad postupem státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově ve věci sp. zn. ZN 72/2015, sepsaný jménem podatele R. H., vztahující se k trestnímu oznámení R. H. pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, jehož se měla dopustit soudní znalkyně Mgr. P. P. v opatrovnickém řízení u Okresního soudu v Českém Krumlově ve věci sp. zn. 8 P 16/2014, tento dokument či jeho část dne 20. 2. 2017 v 10:03 hod. na svém pracovišti vytiskl a ze svého počítače jako přílohu e-mailu odeslal dosud nezjištěné osobě,
- 3) od přesně nezjištěné doby dne 24. 4. 2017 do 14:47 hod. dne 4. 5. 2017 po dobu 7 hodin a 26 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o podnět Krajskému státnímu zastupitelství v Praze, datovaný dnem 24. 4. 2017, k výkonu dohledu nad postupem státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Benešově ve věci sp. zn. ZN 1216/2016, sepsaný jménem podatele R. B., vztahující se k jeho trestnímu oznámení, podanému pro trestný čin pomluvy dle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jehož se měli dopustit MUDr. J. S., Ing. K. Z. a Ing. K. M. tím, že uspořádali petici a na jednání zastupitelstva obce Přestavky u Čerčan tvrdili vědomě nepravdivé skutečnosti, aby zabránili přijetí rozhodnutí zastupitelstva ve prospěch stavby ekofarmy pro R. B., tento dokument či jeho část dne 4. 5. 2017 v 9:58 hod. na svém pracovišti vytiskl a ze svého počítače e-mailem odeslal dosud nezjištěné osobě,
- 4) v přesně nezjištěné době do 10:09 hod. dne 9. 5. 2017 po dobu 1 hodiny a 41 minut pracoval s textem v dokumentu s názvem „Podkladové materiály životní prostředí.doc“, který vyhotovil či upravil, přičemž se jedná o nedatovaný právní rozbor řešení situace blíže nezjištěného poškozeného subjektu ohledně poškození blíže neuvedených pozemků, v jehož závěrech se přikláněl spíše k podání trestního oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu podle § 294 odst. 1 trestního zákoníku, když v trestním řízení by poškozený mohl být zastoupen obecným zmocněncem Ing. J. U. dle § 50 odst. 1 trestního řádu, která bude na vyžádání informovat zástupce poškozeného ohledně realizovaných úkonů ve věci a nedbalostní jednání se snáze prokazuje, v trestním řízení není problém s promlčením, ale je třeba prokázat intenzitu poškození, poněvadž jiný znak objektivní stránky trestného činu dle § 294 tr. zákoníku není dán, načež tento dokument či jeho část dne 9. 5. 2017 v 10:07 hod. na svém pracovišti vytiskl,

pokračování

ačkoli se věcně jedná o formy neoprávněného poskytování právních porad, sepisování listin či zpracovávání právních rozborů jakožto forem právních služeb, vykonávané soustavně pro jiné osoby a subjekty mimo soustavu státního zastupitelství, navíc se jím zpracovávají dokumenty vztahovaly k trestnímu řízení, tj. k výkonu působnosti státního zastupitelství,

čímž měl spáchat

pokračující kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek není kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Úvod

[1] Navrhovatelka dne 17. 5. 2018 podala Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. Jana Karabce, který je veden pod sp. zn. 12 Ksz 2/2018 (dále jen „první kárný návrh“). Další návrh na zahájení kárného řízení, vedený pod sp. zn. 12 Ksz 6/2018, podala navrhovatelka u kárného soudu dne 7. 8. 2018 (dále jen „druhý kárný návrh“). V obou kárných návrzích vytýká navrhovatelka kárně obviněnému jedno pokračující kárné provinění, jehož se měl dopustit poskytováním právních služeb spočívajících v sepisování různých podání pro osoby a subjekty mimo soustavu státního zastupitelství, k čemuž údajně došlo v šestnácti občanskoprávních a trestních věcech v budově Vrchního státního zastupitelství v Praze, v obvyklé pracovní době, v kanceláři státního zástupce a na jeho pracovním počítači, když navíc podle dílčího útoku popsaného v prvním kárném návrhu se měl kárně obviněný po vyhotovení či úpravě trestního oznámení snažit získat informace o průběhu šetření od dozorového státního zástupce podřízeného státního zastupitelství a následně po něm požadovat vydání pokynu policejnímu orgánu k zahájení úkonů trestního řízení.

[2] S ohledem na zjevnou souvislost obou těchto kárných věcí je Nejvyšší správní soud jako soud kárný usnesením ze dne 9. 10. 2018, č. j. 12 Ksz 2/2018 - 29, podle § 23 odst. 3 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“), spojil ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 12 Ksz 2/2018.

[3] Poté kárný senát dokazováním provedeným při ústním jednání učinil ve vztahu k oběma kárným návrhům následující skutková zjištění, která po právní stránce posoudil níže uvedeným způsobem.

II. Skutky se zánikem odpovědnosti státního zástupce za kárné provinění

[4] Dále bylo spolehlivě zjištěno, že kárně obviněný v době od 14. 11. 2013 do 9. 5. 2017 ve své kanceláři na Vrchním státním zastupitelství v Praze a na svém pracovním počítači vytvořil dokumenty s názvy „X.doc“, „X.doc“, „X.doc“, „INSOLVENCE - EXEKUTORI.doc“, „X.doc“, „X.doc“, „X.doc“, „ž k vyjádření OS Praha 10.doc“, „vyjádření ÚMČ ze dne 10.6.2015.doc“, „~WRL2115.tmp“, „X.doc“, „X.doc“, „X.doc“, „X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“, s nimiž následně nakládal. Obsah těchto souborů je shrnut ve skutkové větě výroku B. tohoto rozhodnutí kárného senátu a odpovídá druhému kárnému návrhu. Ve všech případech se mělo jednat o právní rozborů nebo podání adresovaná soudům a dalším orgánům veřejné moci v civilních, exekučních, insolvenčních a trestních věcech, které neměly žádnou souvislost s plněním pracovních úkolů kárně obviněného.

[5] Vytvoření těchto dokumentů a nakládání s nimi na pracovním počítači kárně obviněného vyplývá z příslušných metadat zadokumentovaných do reportů, které se nacházejí na médiu CD-R 1/1 a tvoří součást přílohy znaleckého posudku Policie České republiky, Kriminologického ústavu Praha ze dne 8. 2. 2018, č. j. KUP-731-1/ČJ-2018-2306TC. Jeho zpracovatel kpt. Ing. M. S. byl při ústním jednání kárného senátu vyslechnut, na tento znalecký posudek se odvolal a stvrdil jej. Jeho závěry nikterak nezpochybnil ani Ing. M. F., soudní znalec v oborech kriminalistika, kriminalistická počítačová expertíza a kybernetika, výpočetní technika, ve znaleckém posudku ze dne 14. 4. 2019, č. 618/3/2019, který vypracoval na žádost obhajoby. V jeho elektronické příloze je uložena dokumentace metadat, která obsahuje všechny zmiňované soubory. Také soudní znalec Ing. Fiala před kárným senátem stvrdil svůj znalecký posudek a odvolal se na něho. Vytvoření uvedených souborů na pracovním počítači a nakládání s nimi nezpochybnil ani kárně obviněný ve stanovisku k druhému kárnému návrhu a ve své výpovědi před kárným senátem. V nich totiž vysvětlil, pro jaké účely a ve prospěch kterých osob tyto dokumenty sloužily.

[6] Ing. Fiala ve svém znaleckém posudku i při výslechu před kárným senátem uvedl, že časové údaje v počítačových systémech nelze až na výjimky pokládat za důvěryhodné, neboť jsou do souborů přebírány z takzvaného systémového času počítače. Ten je zpravidla plně ovlivnitelný uživatelem systému a informace o jím způsobeném časovém posunu není v atributech souboru ukládána. Také zpracovatel znaleckého posudku Kriminologického ústavu Praha kpt. Ing. Smejkal potvrdil možnost ovlivnění metadat jednáním uživatele či nastavením nesprávného data či času v jeho počítači. Nicméně z dokazování provedeného při ústním jednání kárného senátu nikterak nevyplývá, že by kárně obviněný manipuloval s časovými údaji týkajícími se uvedených souborů nebo že by na jeho pracovním počítači bylo načteno chybné datum a čas. Takové ovlivňování systémového času počítače jeho uživatelem totiž státní zástupce vyloučil a ani navrhovatelka netvrdila, že k němu docházelo. Nesprávné nastavení časových údajů v pracovním počítači kárně obviněného nemá oporu v žádném provedeném důkazu a jeví se jako vysoce nepravděpodobné.

[7] Z výpovědi zpracovatele posudku znaleckého ústavu kpt. Ing. Smejkal a soudního znalce Ing. Fialy vyplývá, že při správném nastavení data i času a standardní práci s počítačem by měla metadata pravděpodobně odpovídat skutečnosti. Za této situace lze pro účely posouzení skutku uvedeného v druhém kárném návrhu vycházet z časových údajů o vytvoření jednotlivých dokumentů na pracovním počítači kárně obviněného (Created Date), o jejich posledním uložení (Last Saved Time) a o jejich vytištění (Last Printed), která jsou uvedena v příloze znaleckého posudku Kriminologického ústavu Praha. Uvedené údaje navíc korespondují s přehledem atributů a metadat nalezených souborů (Vytvořeno, Upraveno, Vytištěno), který je součástí elektronické přílohy znaleckého posudku Ing. Fialy.

[8] V druhém kárném návrhu bylo neoprávněné poskytování právních porad, sepisování listin či zpracovávání právních rozborů jakožto forem právních služeb, vykonávané soustavně pro jiné osoby a subjekty mimo soustavu státního zastupitelství, posouzeno z hlediska hmotného práva

pokračování

jako jeden pokračující skutek, neboť podle navrhovatelky všech jeho patnáct dílčích útoků bylo vedeno jednotným záměrem naplňujícím skutkovou podstatu stejného kárného provinění, bylo provedeno stejným způsobem a spojeno blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

[9] Pojem pokračování v trestném činu, z něhož navrhovatelka vycházela, je obdobným způsobem vymezen v § 116 trestního zákoníku. Podle komentářů a judikatury, které se vztahují k tomuto zákonnému ustanovení, nelze blízkou časovou souvislost mezi jednotlivými dílčími útoky pokračujícího trestného činu ohraničit nějakou maximální lhůtou a při posuzování této podmínky je nutné vzít v úvahu všechny konkrétní okolnosti případu i čas potřebný k přípravě na další útok. Nicméně s ohledem na požadavek blízkosti půjde zpravidla o několik dnů či týdnů. Doba několika měsíců splňuje požadavek na blízkou časovou souvislost pouze za situace, kdy je delší celková doba pokračující trestné činnosti, větší počet dílčích útoků během ní spáchaných, vyšší způsobená škoda na cizím majetku a vyšší obohacení pachatele (srov. Šámal, P. a kol.: Trestní zákoník, Komentář, 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2012, str. 1287 a násl., Draštík, A., Fremr, R., Durdík, T., Růžička, M., Sotolář, A. a kol.: Trestní zákoník, Komentář, Wolters Kluwer, Praha 2015, výklad § 116 trestního zákoníku dostupný v ASPI KP635, a judikatura v těchto publikacích uvedená).

[10] V jedenáctém dílčím útoku vymezeném ve druhém kárném návrhu se státnímu zástupci klade za vinu, že v přesně nezjištěné době do 14:04 hodin dne 6. 10. 2015 pracoval s textem v dokumentu s názvem „X.doc“, který vyhotovil či upravil. Tento časový údaj přitom odpovídá informaci o posledním uložení souboru (Last Saved Time, Upraveno) obsažené ve znaleckých posudcích Kriminálního ústavu Praha a Ing. Fialy. Z jejich závěrů je dále patrné, že následující, v pořadí dvanáctý dokument s názvem „X.doc“, byl vytvořen dne 30. 1. 2017 v 15:49 hodin, vytištěn dne 2. 2. 2017 v 09:35 hodin a naposledy uložen o šest minut později, což odpovídá časovému údaji uvedenému ve druhém kárném návrhu. V něm se totiž kárně obviněnému vytýká, že s tímto dokumentem nakládal v přesně nezjištěné době do 09:41 hodin dne 2. 2. 2017.

[11] Naopak z metadat zdokumentovaných v obou znaleckých posudcích není možné nikterak dovodit, že kárně obviněný jakkoliv pracoval již s doplněním trestního oznámení na Michala Havla ze dne 17. 3. 2016, které bylo také součástí dokumentu s názvem „X.doc“. Tato listina sice byla adresována témuž policejnímu orgánu v návaznosti na jeho písemnou výzvu stejně jako při následném doplnění trestního oznámení ze dne 30. 1. 2017. Nicméně obsah podání ze dne 17. 3. 2016 neobsahuje žádnou skutečnost, která by svědčila o podílu kárně obviněného na jeho vyhotovení. Na základě pouhé souvislosti obou doplnění trestního oznámení a jejich údajné podobnosti s jinými písemnostmi sepsanými státním zástupcem, na níž poukázala navrhovatelka, není možné s potřebnou jistotou prokázat, že kárně obviněný danou trestní věc skutečně po celou dobu sledoval a nakládal s dokumentem „X.doc“ již v době od 17. 3. 2016. Takový poznatek nevyplývá ani z výpovědi svědkyně JUDr. R. S., jejíž jméno je uvedeno v závěru obou doplnění trestního oznámení. Navíc v případě vyhotovení, doplnění či revize listiny datované dnem 17. 3. 2016 kárně obviněným bylo možné předpokládat, že by s ní nakládal stejně jako s následným podáním ze dne 30. 1. 2017, tedy že by i s předchozím doplněním trestního oznámení pracoval na svém pracovním počítači. V něm však žádný takový soubor státní zástupce nevytvořil, jak vyplývá ze závěrů obou znaleckých posudků.

[12] Za této situace je nutné vycházet z toho, že kárně obviněný se souborem „X.doc“ nakládal na svém pracovním počítači nejdříve dne 30. 1. 2017, což je téměř o šestnáct měsíců později, než ukončil práci na předchozím dokumentu s názvem „X.doc“.

[13] Tato časová přetržka mezi útoky kárně obviněného vymezenými pod body 11) a 12) druhého kárného návrhu je však natolik dlouhá, že tato jednání nemohou být spojena blízkou časovou souvislostí a nelze tak v nich spatřovat součást jednoho pokračujícího skutku. I při vědomí celkové delší doby nakládání s dokumenty ve prospěch osob mimo soustavu státního zastupitelství a většího počtu těchto souborů je totiž rozhodující, že od ukončení práce na posledním z nich do vytvoření dokumentu s názvem „X.doc“ neuplynula doba v řádech měsíců, nýbrž více než roku a čtvrt. Jedná se tak o období, které podle uvedené právní teorie i soudní praxe značně přesahuje myslitelnou maximální dobu pro zachování blízké časové souvislosti mezi jednotlivými dílčími útoky pokračujícího trestného činu. Ani z několika rozhodnutí Nejvyššího soudu, na která poukázala navrhovatelka v druhém kárném návrhu i při jednání kárného senátu, přitom nevyplývá, že by pro pokračování v trestném činu postačovala časová přetržka mezi jednotlivými dílčími útoky v délce přesahující jeden rok. Proto kárný senát neshledal jediný důvod, proč by pro účely kárného práva hmotného měl postupovat jiným způsobem a do pokračujícího skutku zahrnout i jednání, které evidentně není spojeno blízkou časovou souvislostí s předchozími dílčími útoky.

[14] Za této situace je nutné uzavřít, že pokračující skutek, který podle druhého kárného návrhu započal dne 14. 11. 2013, v němž měl kárně obviněný završit práci na dokumentu s názvem „X.doc“, skončil dne 6. 10. 2015, který odpovídá časovému údaji o posledním uložení souboru s názvem „X.doc“.

[15] Ode dne 6. 10. 2015 proto započala běžet dvouletá lhůta pro zánik odpovědnosti státního zástupce za kárné provinění, která je zakotvena v § 29 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Této hmotněprávní normě přitom musí ustoupit procesní ustanovení § 9 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, podle něhož lze podat návrh na zahájení kárného řízení do tří let od spáchání kárného provinění (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 16. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 2/2009 - 55). Navrhovatelka však podala druhý kárný návrh až dne 7. 8. 2018, tedy po marném uplynutí zákonné dvouleté lhůty pro zánik odpovědnosti státního zástupce za pokračující kárné provinění.

[16] Tato skutečnost představuje důvod pro zastavení kárného řízení uvedený v § 14 písm. c) zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Ten v dané kárné věci vyšel ve smyslu § 19 odst. 4 téhož zákona najevo až při ústním jednání kárného senátu, v němž byl spolehlivě potvrzen na základě výpovědí zpracovatelů obou znaleckých posudků. Kárný senát proto za použití obou těchto ustanovení zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů výrokem B. tohoto rozhodnutí řízení o druhém kárném návrhu v části týkající se neoprávněného nakládání s dokumenty s názvy „X.doc“, „X.doc“, „zaplacení pohledávky X.doc“, „INSOLVENCE - EXEKUTOŘI.doc“, „X - MSZ.doc“, „X [297398].doc“, „X.doc“, „ž k vyjádření OS Praha 10.doc“, „vyjádření ÚMČ ze dne 10.6.2015.doc“, „~WRL2115.tmp“ a „X.doc“ na pracovním počítači kárně obviněného zastavil, protože zanikla odpovědnost státního zástupce za kárné provinění.

[17] Součástí tohoto pokračujícího skutku měly být i některé dílčí útoky, které se vztahovaly k dokumentům vytvořeným ve prospěch P. H., dcery zemřelého tchána kárně obviněného, nebo ohledně nichž mělo dojít k neoprávněným lustracím osob státním zástupcem a v jednom případě i k telefonické intervenci muže z Vrchního státního zastupitelství v Praze, jímž mohl být právě kárně obviněný, o čemž se zmínila svědkyně JUDr. J. M. ve výpovědi před kárným senátem. Proto se již kárný senát na základě příslušných tvrzení navrhovatelky a obhajoby nemusel zabývat těmito aspekty druhého kárného návrhu.

III. Skutky nedosahující intenzity kárného provinění

pokračování

[18] K zániku odpovědnosti státního zástupce za kárné provinění tak nedošlo pouze ve vztahu k dokumentům s názvy „X.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“. Z jejich obsahu, který byl navrhovatelkou doložen příslušnými listinami, vyplývá, že se jednalo o doplnění trestního oznámení, o dva podněty k výkonu instancního dohledu nadřízenými státními zastupitelstvími a o právní rozbor řešení situace poškozeného, který vyústil v závěr o vhodnosti podání trestního oznámení. Jednalo se tedy nepochybně o dokumenty vztahující se k trestnímu řízení i k výkonu působnosti státního zastupitelství.

[19] Z chronologického přehledu úkonů v souvislosti se zajištěním pracovního počítače kárně obviněného, který vypracovala navrhovatelka dne 30. 5. 2019 pod sp. zn. 9 SPR 65/2018, jakož i z její závěrečné řeči při jednání kárného senátu vyplývá, že dne 23. 11. 2017 obdrželo Vrchní státní zastupitelství v Praze podání městského státního zástupce v Praze. To popisovalo zasahování kárně obviněného do způsobu šetření trestního oznámení osoby vystupující jako J. Š., který byl datovaný dnem 4. 6. 2017. V návaznosti na tento poznatek a na další provedené úkony navrhovatelka udělila vedoucímu oddělení informatiky odboru správy Vrchního státního zastupitelství v Praze D. N., DiS. pokyn ze dne 21. 12. 2017 k zajištění duplikace pevného disku pracovního počítače kárně obviněného za účelem ověření, zda na něm nebylo vyhotoveno uvedené trestní oznámení. Při realizaci tohoto pokynu bylo zjištěno, že se pracovní počítač s monitorem a dalším příslušenstvím nenachází v kanceláři státního zástupce, a proto pracovníci oddělení informatiky začali tyto prostředky výpočetní techniky hledat. Při telefonickém hovoru s kárně obviněným přitom bylo zjištěno, že si pracovní počítač odnesl domů, aby si ho mohl sám odnést na nové pracoviště. Proto byl kárně obviněný vyzván k vrácení výpočetní techniky, k čemuž došlo v odpoledních hodinách dne 21. 12. 2017. Pracovní počítač s monitorem a příslušenstvím převzal další pracovník oddělení informatiky Ing. B. P., který provedl kontrolu jeho funkčnosti a předal ho D. N., DiS. Ten dne 22. 12. 2017 opatřil kopii pevného disku pracovního počítače státního zástupce, která byla dne 16. 1. 2018 doručena Kriminalistickému ústavu Praha za účelem vypracování znaleckého posudku. Bezpečnostní incident spočívající v přemístění výpočetní techniky mimo prostory pracoviště, k němuž došlo dne 21. 12. 2017, projednal s kárně obviněným dne 2. 3. 2018 pracovník pro kybernetickou bezpečnost Vrchního státního zastupitelství v Praze Mgr. J. J. Státní zástupce uvedl, že si dostatečně neuvědomil nepřipustnost takové manipulace a že jediným motivem tohoto postupu bylo stěhování v rámci pracoviště a zajištění kontinuity jeho práce po návratu z dovolené. Projednání tohoto bezpečnostního incidentu považovala navrhovatelka za postačující, neboť státní zástupce neprodleně reagoval na výzvu k vrácení výpočetní techniky a jeho jednáním nebyla ohrožena bezpečnost informací zpracovávaných na Vrchním státním zastupitelství v Praze. Tyto skutečnosti byly potvrzeny také svědky D. N., DiS, Ing. B. P. a Mgr. J. J., kteří byli vyslechnuti při ústním jednání kárného senátu, jakož i záznamem o kybernetickém incidentu a vyzněním o způsobu jeho řešení.

[20] Z žádného z těchto provedených důkazů přitom nevyplývá, že by při pořizování kopie pevného disku pracovního počítače kárně obviněného, z něhož vycházel posudek znaleckého ústavu, došlo k jakékoli manipulaci. Ostatně vytvoření souborů s názvy „X tr oznámení.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“ na pracovním počítači kárně obviněného a nakládání s nimi nebylo zpochybněno ani v rámci obhajoby. Rovněž tak z výpovědí dvou informatiků, pracovníka pro kybernetickou bezpečnost ani z příslušných listinných důkazů nebyla zjištěna žádná skutečnost nasvědčující tomu, že se navrhovatelka dozvěděla o vytvoření těchto čtyř dokumentů na pracovním počítači kárně obviněného a o tom, že s jeho pracovní náplní nemají žádnou souvislost, ještě před obdržением znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha, k čemuž došlo dne 9. 2. 2018. Navíc tento znalecký ústav měl podle obsahu posudku ze dne 8. 2. 2018 jen zodpovědět otázky týkající se trestního oznámení osoby vystupující jako J. Š., který je předmětem prvního kárného návrhu. Za této situace nelze

rozumně předpokládat, že by navrhovatelka disponovala znalostí o nakládání se zmíněnými čtyřmi soubory kárně obviněným na jeho pracovním počítači a nezadala jejich odborné zkoumání již v opatření o příbrání znaleckého ústavu.

[21] Dále nic nenasvědčuje tomu, že by se navrhovatelka dozvěděla o vytváření souborů nesouvisejících s plněním pracovních úkolů kárně obviněného již po předchozím pořízení kopie pevného disku z jeho pracovního počítače, kterou si vyžádal policejní orgán v rámci trestního řízení, v němž následně vyzval vrchní státní zastupitelství k vydání výpočetní techniky užívané státním zástupcem za účelem prověření jeho aktivit. Ostatně podle tvrzení obhajoby i svědectví D. N., DiS. mezi provedením obou zmíněných duplikací pevného disku pracovního počítače kárně obviněného uplynula doba v rozmezí tři čtvrtě roku až roku, z čehož vyplývá, že k první z nich došlo přibližně v období od prosince 2016 do března 2017. Dokumenty s názvy „X tr oznámení.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“ přitom byly vyhotoveny v období od 2. 2. 2017 do 9. 5. 2017, takže minimálně část z nich se ještě nemohla nacházet v pracovním počítači státního zástupce v době, kdy byla pořízena kopie jeho pevného disku na žádost policejního orgánu.

[22] Z těchto důvodů se nelze ztotožnit s tvrzením obhajoby, že navrhovatelka byla seznámena s uvedenými čtyřmi soubory dříve než dne 9. 2. 2018, ve kterém jí byl doručen znalecký posudek Kriminalistického ústav Praha. Teprve z jeho přílohy, jejíž součástí bylo médium CD-R 1/1, se mohla navrhovatelka dozvědět o vytvoření a následném nakládání s těmito dokumenty, jakož i o tom, že jejich obsah neodpovídá pracovní náplni kárně obviněného. Až ode dne 9. 2. 2018 se tak odvíjel počátek šestiměsíční subjektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení obsahující zmíněná nová skutková zjištění, která byla zachována, neboť druhý kárný návrh byl doručen kárnému soudu dne 7. 8. 2018. Ani s námitkou kárně obviněného o uplynutí této lhůty zakotvené v ustanovení § 9 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů se tedy kárný senát neztotožnil, aniž by se musel touto otázkou podrobněji zabývat a za tímto účelem si opatřovat další důkazy.

[23] Podle stanoviska kárně obviněného k druhému kárnému návrhu i jeho výpovědi před kárným senátem má jedna ze zmíněných čtyř listin souvislost s činností advokátky JUDr. R. S. a tři další s činností advokáta Mgr. M. K. Jedná se o jeho dlouholeté známé advokáty, kterým v ojedinělých případech bezplatně poskytuje radu, komentář či dílčí úpravu textu podání v trestních věcech, zatímco oni mu občas poradí s problematickými otázkami z občanského či obchodního práva, které někdy řeší jako státní zástupce se specializací na hospodářskou a majetkovou trestnou činnost. Dále kárně obviněný uvedl, že pro tyto advokáty uvedená podání nesepisoval, toliko revidoval jejich obsah a maximálně v nich učinil dílčí korektury. Advokáti JUDr. S. a Mgr. K. mu jednotlivé dokumenty přinesli na flash disku, on je uložil do svého pracovního počítače, vytiskl na své soukromé tiskárně umístěné v jeho kanceláři a písemnosti si odnesl v papírové podobě domů. Zde soubory zkontroloval, případně na svém domácím počítači drobně upravil a uložil zpět na flash disk, který si přinesl zpět na své pracoviště, kde dokumenty vytiskl a ve finální papírové verzi i elektronické podobě uložené na flash disku je donesl zpět známým advokátům. Tento způsob nakládání s dokumenty vysvětlil kárně obviněný tím, že je zvyklý pracovat s tištěným textem, který zreviduje na počítači, do něhož se jinak příliš nedívá, a následně soubor opět vytiskne. Kvůli tomu, že si soukromou tiskárnu odnesl do práce, nemohl konečnou podobu upravených dokumentů vytisknout doma.

[24] Tuto verzi kárně obviněného o jeho pouze minimálním podílu na vytváření zmíněných dokumentů potvrdili ve svědeckých výpovědích před kárným senátem JUDr. S. i Mgr. K. Advokátka JUDr. S. uvedla, že se s kárně obviněným zná po dobu patnácti let a jejich přátelský vztah má odborný charakter. S ním konzultovala některé trestní věci, jimiž se zabývá pouze výjimečně. V některých případech jí kárně obviněný vypomohl tím, že pro ni něco sepsal či

pokračování

upravil podání, které sepsala. Přitom ve většině případů sepsovala dokumenty sama a kárně obviněnému je předávala na flash disku, který jí za dva či tři dny vrátil s vytištěnými papíry. Tato spolupráce proběhla podle svědkyně asi v deseti případech, a to v rámci výměny zkušeností, když ona sama mu poskytla konzultace v oboru civilního práva, pokud ji o ně požádal. Z této spolupráce neměl kárně obviněný žádný finanční prospěch. Také advokát Mgr. K. uvedl, že se s kárně obviněným stýká více než třicet let. V určitých věcech, kde bylo třeba kupříkladu sepsat trestní oznámení, ho požádal o součinnost, neboť tuto oblast vnímal spíše z druhé strany jako obhájce. Proto sepsal jednotlivá podání a předal je na flash disku ke kontrole kárně obviněnému, který se na ně doma podíval. Tato spolupráce proběhla nejvýše v deseti případech, kárně obviněný z ní neměl žádný majetkový prospěch a na oplátku mu vypomohl radou v oboru obchodního práva. Svědci D. N., DiS. a Ing. B. P., pracovníci oddělení informatiky odboru správy Vrchního státního zastupitelství v Praze, pak dosvědčili, že kárně obviněný na svém pracovišti používal soukromou tiskárnu, kterou mu informatici nainstalovali.

[25] O vyšší míře účasti kárně obviněného na vytváření uvedených čtyř dokumentů, než jaká vyplývá z jeho výpovědi a svědectví JUDr. S. a Mgr. K., není možné spolehlivě usuzovat z metadat obsahujících údaje o době zobrazení jednotlivých souborů na pracovním počítači státního zástupce (Total Editing Time, Doba úprav). Soudní znalec Ing. Fiala ve svém znaleckém posudku totiž kromě obecné zmínky o nespolehlivosti časových údajů v počítačových systémech uvedl, že položka „Doba práce“ (Edit Time) v MS Word je vlastně sčítač času od vytvoření dokumentu přes jeho jednotlivá uložení až do ukončení práce s ním. Počítačový systém přitom nerozlišuje, jestli bylo s dokumentem nakládáno, nebo byl pouze otevřen na pozadí. Sčítá se totiž i čas otevření souboru, pokud je na konci uložen. Na základě uvedeného údaje tak nelze rozhodnout o době, po kterou bylo s dokumentem pracováno. Na tomto tvrzení setrval soudní znalec i ve své výpovědi před kárným senátem. V ní dále uvedl, že dokument vytvořený v MS Word nemá žádnou informaci o tom, zda do něho uživatel aktivně zapisoval nebo ho měl otevřený na pozadí a jenom ho zapomněl zavřít. Údaj o době úprav je proto virtuální záležitostí a ukazatelem, že se s dokumentem něco dělo. V případě, že je soubor zavřen bez uložení, zůstává původní hodnota. Pokud je však dokument na pozadí a uživatel ho uloží, sečte se podle soudního znalce veškerý čas, kdy byl otevřen. Právě tímto způsobem přitom podle obhajoby běžně nakládá s jednotlivými dokumenty kárně obviněný, který před jejich zavřením pro jistotu klikne na ikonu „Uložit“. Také zpracovatel znaleckého posudku Kriminologického ústavu Praha kpt. Ing. Smejkal se při výslechu před kárným senátem zmiňoval o nespolehlivosti časových údajů v počítačových systémech a potvrdil, že z nich v podstatě nelze zjistit dobu, po kterou uživatel se souborem reálně pracoval. Je tedy zřejmé, že pro účely zjištění celkového času, v němž kárně obviněný na svém pracovním počítači nakládá s uvedenými čtyřmi dokumenty, nemůže kárný senát vycházet z příslušných údajů (Total Editing Time, Doba úprav) obsažených v obou znaleckých posudcích.

[26] O tom, že kárně obviněný jednotlivé dokumenty přímo vyhotovil, nespovídá ani další tvrzení navrhovatelky. Z porovnání jejich obsahu s dalšími listinami vypracovanými státním zástupcem totiž může vyplývat jejich jistá podobnost, však ta sama o sobě nevede k spolehlivému závěru o sepsání příslušných podání kárně obviněným. O této skutečnosti nespovídá ani absence rozdílů mezi verzemi dokumentů nalezenými v pracovním počítači státního zástupce a verzemi podání založenými v příslušných spisech státních zastupitelství. Naopak tento poznatek spíše odpovídá obhajobě kárně obviněného, který tvrdil, že po revizi či dílčích úpravách na své soukromé tiskárně umístěné v kanceláři vytiskl finální podobu jednotlivých písemností a v listinné i elektronické podobě je následně předával advokátům JUDr. S. či Mgr. K. V tomto směru přitom není rozhodné, zda státní zástupce používal na svém pracovišti osobní tiskárnu v souladu s vnitřními předpisy vrchního státního zastupitelství, ani zda jeho odmítavý přístup k práci se společnou síťovou tiskárnou byl racionální. Podstatné totiž je, že se nepodařilo vyvrátit jeho obhajobu spočívající v tvrzení, že jednotlivé dokumenty pročítal a případně toliko korigoval

v domácím prostředí a v kanceláři s nimi nakládal jen za účelem jejich vytištění na své soukromé tiskárně, která zde byla nainstalována s vědomím informatiků, aby mu především usnadnila tisk pracovních dokumentů. Rozdíly mezi posledním uložením a tiskem jednotlivých dokumentů rovněž nejsou způsobilé doložit jejich přímé sepisování kárně obviněným. Kromě souboru s názvem „dohled X.doc“ se totiž jednalo o časové odstupy v řádu jen několika málo minut a vytištění dokumentů vždy předcházelo jejich uložení. Tato skutečnost odpovídá spíše tvrzením kárně obviněného, že si upravené dokumenty přinesl na flash disk z domova, na své osobní tiskárně je vytiskl a na konci práce s těmito soubory si je pro jistotu uložil.

[27] S ohledem na nemožnost spolehlivě zjistit, jak dlouho kárně obviněný s dokumenty s názvy „X tr oznámení.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“ na svém pracovním počítači nakládal, musí kárný senát vycházet z jeho obhajoby podepřené svědectvími JUDr. S. a Mgr. K. a učinit skutkový závěr, podle něhož státní zástupce uvedená čtyři podání sepsaná těmito advokáty pouze v domácím prostředí zrevidoval, případně je zde velmi mírně upravil, a na pracovišti je následně toliko vytiskl.

[28] Jen z tohoto minimalistického skutkového zjištění mohl kárný senát vycházet při posouzení jednání kárně obviněného spočívajícího v nakládání se čtyřmi listinami, které bezesporu neměly žádnou souvislost s plněním jeho pracovních povinností státního zástupce, představovaly úkony právní služby poskytované advokáty jejich klientům a navíc se vztahovaly k trestnímu řízení a k výkonu působnosti státního zastupitelství.

[29] Východiskem řešení této problematiky je nepochybně rozlišení mezi funkcí a úkoly státního zástupce a posláním advokáta. Státního zástupce je nutné považovat za reprezentanta státu, který je povolán ochraňovat a prosazovat veřejný zájem v trestním řízení a v dalších věcech svěřených zákonem do působnosti státního zastupitelství. Jeho povinností je zastupovat veřejnou žalobu v trestním řízení a plnit další úkoly vyplývající z trestního řádu, zejména vykonávat dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, kontrolovat dodržování právních předpisů v místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, jakož i působit v jiném než trestním řízení a vykonávat další úkoly stanovené zákonem (srov. § 1 odst. 1, § 4 odst. 1, 2 a § 5 odst. 1 zákona o státním zastupitelství). Naproti tomu advokát je povolán k uplatňování soukromého zájmu osob, které zastupuje. V rámci výkonu advokacie poskytuje advokát svým klientům právní služby, jimiž se rozumí zastupování v řízení před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, udělování právních porad, sepisování listin, zpracovávání právních rozborů a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu, jak vyplývá z ustanovení § 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“). Je tedy zřejmé, že postavení státního zástupce a advokáta je výrazně odlišné rozdílné, neboť zastupují opačné společenské zájmy.

[30] Po státních zástupcích jistě nelze požadovat, aby byli profesně i lidsky naprosto odděleni od advokátů. Realita života je totiž taková, že státní zástupci vstupují do nejrůznějších pracovních i mezilidských vztahů rovněž s advokáty. Zejména v přátelských vztazích mezi příslušníky těchto právnických profesí bývá zcela běžné, že si navzájem vyměňují praktické zkušenosti a řeší různé právní otázky. Takové kontakty nepovažuje kárný senát za právně ani morálně závadné, pokud nepřekračují rámec obecných konzultací. Přísněji je třeba nahlížet na rozhovor mezi spřáteleným státním zástupcem a advokátem vztahující se k neskončené věci a postupu státního zástupce či advokáta v ní. S ohledem na jiné poslání státního zástupce a advokáta by si totiž navzájem neměli radit, jakým způsobem mají v konkrétní věci postupovat, které písemnosti s určitým obsahem je v ní vhodné vyhotovit ani kdy je nutné tak učinit.

[31] Za překročení pomyslné hranice mezi oběma právními profesemi je nepochybně nutné považovat situaci, kdy se státní zástupce jakkoliv podílí na zpracování podání ve prospěch klienta

pokračování

advokáta, i když tak činí bezúplatně a mimo své pracoviště ve volném čase. Uvedenou činností totiž státní zástupce bezesporu poskytuje právní služby, k čemuž jsou v zásadě oprávněni jen advokáti, jak vyplývá z § 2 zákona o advokacii. Pokud se navíc státní zástupce účastní procesu vyhotovení takového podání na svém pracovním počítači, porušuje tím svou povinnost využívat pracovní dobu k vykonávání svěřených prací, jakož i zákaz nepoužívat pro svou osobní potřebu pracovní prostředky včetně výpočetní techniky bez souhlasu zaměstnavatele, které jsou zakotveny v § 301 písm. b) a § 316 odst. 1 větě první zákoníku práce č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[32] Kárně obviněný tak porušil povinnosti státního zástupce, když se podílel na zpracování čtyř listin, které nesouvisely s plněním jeho pracovních úkolů a představovaly formy právní pomoci poskytované dvěma advokáty jejich klientům, a při této činnosti použil zčásti pracovní počítač. Tímto jednáním totiž překročil mantinely své právnické profese povolání k ochraně veřejného zájmu zejména v trestním řízení a svou aktivitou do jisté míry napomohl prosazení soukromých zájmů v rámci výkonu advokacie.

[33] Kárný senát však musí vycházet i z definice kárného provinění obsažené v zákoně o státním zastupitelství, jakož i z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, které z tohoto zákona vyplývají. Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování či jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Dále podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství může vedoucí státní zástupce drobné nedostatky a poklesky státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení. V kárném řízení ve věcech státních zástupců se tedy aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů řízení v soustavě státního zastupitelství. Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce proto naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity.

[34] Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, který lze použít až za situace, kdy jsou ostatní prostředky neúčinné nebo nedostatečné, byla rozvinuta v několika předchozích rozhodnutích kárného senátu ve věcech státních zástupců (srov. kupříkladu rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, sp. zn. 12 Ksz 3/2010, ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, ze dne 14. 2. 2017, sp. zn. 12 Ksz 4/2016, ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017, ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. 12 Ksz 9/2017, ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 12 Ksz 4/2018, ze dne 19. 2. 2019, sp. zn. 12 Ksz 5/2018, a ze dne 27. 5. 2019, sp. zn. 12 Ksz 7/2018).

[35] Z materiálního hlediska je nutné nahlížet také na jednání státního zástupce při nakládání s dokumenty s názvy „X tr oznámení.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“, které nepatřily do jeho pracovní náplně. Pokud totiž byla kárně obviněnému prokázána pouze revize či provedení dílčích úprav čtyř písemností a použití pracovního počítače jen za účelem jejich vytištění na osobní tiskárně umístěné v jeho kanceláři, jedná se sice o neoprávněnou, avšak spíše o ojedinělou aktivitu státního zástupce. Tu přitom rozhodně není možné považovat za soustavné poskytování právních služeb ve prospěch klientů spřátelených advokátů za protislužby spočívající v poradách s těmito advokáty o problematických otázkách z oblasti civilního či obchodního práva nebo dokonce za faktický výkon advokacie. S ohledem na doloženou nízkou četnost a prokázaný velmi malý podíl kárně obviněného na vyhotovení těchto písemností je proto nutné konstatovat, že státní zástupce překročil pomyslnou hranici své veřejné funkce jen nepatrně. Z tohoto důvodu jeho jednání ještě nedosáhlo intenzity kárného provinění, byť se jí velmi přiblížilo.

[36] Odlišným způsobem by kárný senát nejspíše nahlížel na participaci kárně obviněného při vytváření podání nesouvisejících s plněním jeho pracovních úkonů, pokud by mohl vzít v úvahu všechny dokumenty uvedené v druhém kárném návrhu, vyjma těch, které se týkají jeho rodinných příslušníků. Jako kárné provinění by nepochybně kárný senát posoudil jednání státního zástupce v případě, kdyby mohl přihlídnout k veškerým těmto dokumentům a zároveň by se podařilo prokázat, že kárně obviněný velké množství podání přímo sepisoval na svém pracovním počítači během pracovní doby. Uvedené skutečnosti však nebyly v tomto kárném řízení prokázány.

[37] Za této situace musí kárný senát vycházet z toho, že neoprávněné nakládání s dokumenty s názvy X tr oznámení.doc“, „X posudek.doc“, „dohled X.doc“ a „Podkladové materiály životní prostředí.doc“ není pokračujícím kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Na práci státního zástupce s těmito soubory je přitom zapotřebí z hlediska kárného práva procesního nahlížet jako na samostatné skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Proto ve vztahu k těmto čtyřem dílčím útokům uvedeným ve výroku C. rozhodnutí kárného senátu, které podle navrhovatelky tvořily společně s dalšími útoky z hmotně právního hlediska součást jednoho skutku a jednoho pokračujícího kárného provinění, byl kárně obviněný druhého kárného návrhu zproštěn.

IV. Skutek dosahující intenzity kárného provinění

[38] Ve vztahu ke skutku uvedenému v prvním kárném návrhu zjistil kárný senát dokazováním provedeným při ústním jednání následující skutečnosti:

[39] Advokát Mgr. M. K. sepsal trestní oznámení datované dnem 4. 6. 2017, v němž jako oznamovatel vystupoval J. Š. Uvedené trestní oznámení bylo podáno na dvacet jmenovitě označených zastupitelů Městské části Praha 11 pro podezření ze spáchání zločinu porušování povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, příp. zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit tím, že přes souhlasná doporučení Rady Městské části Praha 11 nehlasovali pro návrh dodatku č. 2 ke Smlouvě o smlouvě budoucí ze dne 6. 12. 2013 s označením SM 1300001527 o výstavbě bytového komplexu Zahrady Opatov budoucím prodávajícím a jeho následném převodu na budoucího kupujícího, čímž měli Městské části Praha 11 způsobit škodu ve výši minimálně 7.000.000 Kč bez DPH, jejíž vznik byl zevrubně popsán.

[40] Toto podání předal advokát Mgr. K. kárně obviněnému na flash disku za účelem zhlédnutí, vyhodnocení jeho obsahu a provedení případných úprav. Státní zástupce si převedl příslušný dokument z flash disku do svého pracovního počítače, který se nacházel v jeho kanceláři na Vrchním státním zastupitelství v Praze. V něm si vytvořil dokument s názvem „tr.oznámení.doc“, který v domácím prostředí zrevidoval a dne 7. 6. 2017 v 14:37 hodin ho na svém pracovišti vytiskl. Tuto finální papírovou podobu trestního oznámení i jeho verzi elektronickou uloženou na flash disku pak kárně obviněný vrátil advokátu Mgr. K.

[41] Téhož dne 7. 6. 2017 bylo trestní oznámení na některé zastupitele Městské části Praha 11 osobně doručeno na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4, které jej postoupilo místně a věcně příslušnému Městskému státnímu zastupitelství v Praze. U něho byla tato trestní věc vedena pod sp. zn. 4 KZN 190/2017 a přidělena k vyřízení Mgr. Ing. M. H. Tento státní zástupce dne 29. 6. 2017 pod č. j. 4 KZN 190/2017 - 4 předal věc policejnímu orgánu k postupu podle §

pokračování

158 odst. 1 trestního řádu, vyhodnocení, zahájení úkonů trestního řízení nebo jiného vyřízení věci a současně mu udělil pokyny k doplnění věci, o čemž téhož dne písemně vyrozuměl oznamovatele.

[42] Následně kárně obviněný v přesně nezjištěné době v měsíci červenci či srpnu 2017 telefonicky inicioval společný oběd s tímto dozorovým státním zástupcem, který je jeho bývalým kolegou a nějakou dobu bydlel v jeho blízkosti, avšak přibližně v posledních pěti letech se s ním nestýkal. Kárně obviněný se sešel s Mgr. H. v restauraci blízko budovy Městského státního zastupitelství v Praze, kde se mu také zmínil o uvedené trestní věci s tím, že byla postoupena z Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4. Mgr. H. pro množství agendy nevěděl, o jaký trestní spis se jedná, nicméně kárně obviněnému slíbil, že se na něho podívá a bude ho informovat. Po několika dnech dozorový státní zástupce zavolal kárně obviněnému a sdělil mu, že danou trestní věc vyřizuje, předal ji policejnímu orgánu a stanovil mu lhůtu k rozhodnutí o dalším postupu. Tím považoval záležitost za vyřízenou.

[43] V průběhu dalších měsíců ho však kárně obviněný nejméně třikrát telefonicky kontaktoval a zeptal se, jak to s vyřizováním této trestní věci vypadá a kdy ji policejní orgán skončí. Při těchto telefonátech kárně obviněný Mgr. H. pokaždé řekl, že by bylo vhodné zahájit ve věci úkony trestního řízení. Dozorový státní zástupce mu odpověděl, že je věc teprve u policejního orgánu a ten rozhodne o dalším postupu, který následně přezkoumá. Tyto opakované telefonáty již dozorový státní zástupce považoval za nepříjemné a nestandardní, neboť ho opakovaně kontaktoval státní zástupce vrchního státního zastupitelství, které v jeho věcech koná dohled. Proto o této skutečnosti informoval náměstkyni městského státního zástupce JUDr. D. S. s tím, že pokud mu ještě bude kárně obviněný telefonovat, odmítne mu o této trestní věci poskytnout jakékoli informace.

[44] V mezidobí policejní orgán na základě trestního oznámení prováděl šetření, na jehož konci podal dne 6. 11. 2017 návrh na založení věci *ad acta*. Podle jeho závěru totiž v oznamovaném jednání nelze spatřovat žádné znaky trestné činnosti, nejsou tak dány důvody pro zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, a proto se navrhuje vyřízení písemnosti vypracováním vlastního dokumentu a její uložení pro případné další využití. Tento návrh obdrželo Městské státní zastupitelství v Praze dne 15. 11. 2017.

[45] Následně se kárně obviněný dne 20. 11. 2017 kolem 15:30 hodin dostavil do budovy Městského státního zastupitelství v Praze, aby předem neohlášen navštívil dozorového státního zástupce. Po oznámení návštěvy z vrchního státního zastupitelství pracovníky Justiční stráže předpokládal Mgr. H., že se jedná o kárně obviněného, který přichází v záležitosti uvedeného trestního oznámení. Proto ihned telefonoval JUDr. S. a požádal ji, aby přibližně za pět minut přišla do jeho kanceláře a narušila přítomnost kárně obviněného tak, aby měl důvod jeho návštěvu ukončit. Po příchodu do pracovny dozorového státního zástupce se ho kárně obviněný zeptal, jak se daná trestní věc vyvíjí. Mgr. H. s poskytnutím této informace otálel, načež zaklepala náměstkyně městské státní zástupkyně a řekla, že s ním potřebuje mluvit. Poté dozorový státní zástupce řekl kárně obviněnému, že mu žádné informace nedá a pokud je chce získat, má si o ně požádat písemně. Dále se ho zeptal, co ho s touto trestní věcí spojuje a jaký je jeho vztah k oznamovateli. Kárně obviněný mu řekl, že oznamovatel je jeho známý a předložil blíže nespecifikované vyrozumění státního zastupitelství doručené oznamovateli a položil ho na stůl. Mgr. H. však zopakoval, že ho o této trestní věci nebude informovat. Nato kárně obviněný vzal uvedenou písemnost, sdělil dozorovému státnímu zástupci, že má do týdne očekávat doručení žádosti o poskytnutí informace o dané věci, a odešel z jeho kanceláře.

[46] Mgr. H. považoval návštěvu kárně obviněného na jeho pracovišti i předchozí tři telefonáty za nepřijatelný zásah do svých výlučných dozorových oprávnění a do své procesní samostatnosti.

Proto o něm informoval nadřízené a dne 21. 11. 2017 o něm sepsal pod č. j. 4 KZN 190/2017 - 16 úřední záznam. Následně městský státní zástupce v podání ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 SPR 344/2017 - 4, předložil Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze poznatek o jednání kárně obviněného ve vztahu k uvedené trestní věci.

[47] Obsah trestního oznámení ze dne 4. 6. 2017, které učinila osoba označená jako J. Š., jeho osobní doručení Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4, postoupení Městskému státnímu zastupitelství v Praze, následně předložení policejnímu orgánu s pokyny udělenými dozorovým státním zástupcem, založení věci *ad acta* a sepsání úředního záznamu ze dne 21. 11. 2017 Mgr. H. byly doloženy příslušnými písemnostmi založenými v trestním spise, který byl u Městského státního zastupitelství v Praze veden pod sp. zn. 4 KZN 190/2017. V jeho správním spise sp. zn. 1 SPR 344/2017 se dále nachází poznatek městského státního zástupce v Praze o postupu kárně obviněného ohledně dané trestní věci, který byl adresován vrchní státní zástupkyni v Praze.

[48] Toto podání společně s úředním záznamem Mgr. H. obdržela navrhovatelka dne 23. 11. 2017. Na základě uvedených skutečností vztahujících se ke skutkům obsaženým ve druhém kárném návrhu nelze z ničeho usuzovat, že se navrhovatelka dozvěděla o nakládání s dokumentem s názvem „tr.oznámení.doc“ na pracovním počítači kárně obviněného před tímto datem. To platí obzvláště za situace, kdy uvedený soubor byl vytvořen dne 6. 6. 2017, tedy jako poslední ze všech dokumentů obsažených v obou kárných návrzích a po první duplikaci pevného disku pracovního počítače kárně obviněného provedené na žádost policejního orgánu. Navíc státnímu zástupci není v prvním kárném návrhu vytykána jen práce s uvedeným souborem na jeho pracovišti, nýbrž především následné jednání, o němž se navrhovatelka evidentně mohla dozvědět až po obdržení příslušného poznatku od městského státního zástupce v Praze, k čemuž došlo dne 23. 11. 2017. První kárný návrh podala navrhovatelka dne 17. 5. 2018, tedy v rámci šestiměsíční subjektivní lhůty stanovené v § 9 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Rovněž tak nedošlo k uplynutí dvouleté lhůty pro zánik odpovědnosti státního zástupce za kárné provinění, neboť skutek vymezený v prvním kárném návrhu byl dokonán dne 20. 11. 2017, kdy kárně obviněný bez předchozího ohlášení navštívil dozorového státního zástupce na jeho pracovišti a požadoval po něm informace o stavu dané trestní věci.

[49] Při zjišťování okolností vztahujících se k sepsání trestního oznámení ze dne 4. 6. 2017 vycházel kárný senát ze shodných výpovědí advokáta Mgr. K. a kárně obviněného. V nich se uvádí, že tento advokát předal trestní oznámení v elektronické podobě na flash disk kárně obviněnému, který si jej uložil do svého pracovního počítače, odkud si ho vytiskl. Následně doma tento dokument jen zrevidoval a nepatrně ho upravil, načež jeho konečnou verzi ve své kanceláři vytiskl, uložil ji na flash disk a v papírové i elektronické podobě ji vrátil Mgr. K., v jehož advokátní kanceláři si trestní oznámení klient vyzvedl a téhož dne jej osobně podal státnímu zastupitelství.

[50] S ohledem na již zmíněné skutečnosti týkající se dalších dokumentů, které byly uloženy v pracovním počítači kárně obviněného, nelze usuzovat na nevěrohodnost této části výpovědi kárně obviněného a svědka Mgr. K. ani učinit skutkový závěr o větším, než jimi tvrzeném podílu státního zástupce na vypracování trestního oznámení datovaného dnem 4. 6. 2017. Ani další důkazy provedené ve vztahu k prvnímu kárnému návrhu spolehlivě neprokazují, že kárně obviněný sepsal trestní oznámení na svém pracovišti a následně ho osobně předal Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4. Z podacího razítka totiž není možné identifikovat přesný čas doručení tohoto podání a také nebylo zjištěno, v který okamžik dne 7. 6. 2017 státní zástupce opustil svou kancelář a kdy přesně konečnou listinnou i elektronickou verzi trestního oznámení předal Mgr. K. Není proto vyloučeno, že po vytištění tohoto podání v 14:37 hodin na pracovišti

pokračování

kárně obviněného s ním bylo nakládáno způsobem tvrzeným v obhajobě a ve svědectví Mgr. K. tak, že ho klient stihl předat na podatelnu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 do 17:00 hodin, kdy skončily jeho úřední hodiny, jak uvedla navrhovatelka ve své závěrečné řeči při ústním jednání kárného senátu. Nesoulad mezi podpisy údajného podatele na trestním oznámení a na dalších listinách rovněž není způsobitelný prokázat větší než kárně obviněným tvrzený podíl na vypracování dokumentu s názvem „tr.oznámení.doc“. Proto musí kárný senát rovněž ohledně tohoto podání vycházet z toho, že jej vypracoval advokát Mgr. M. K. a že ho kárně obviněný toliko zrevidoval, nepatrně upravil a dne 7. 6. 2017 v 14:37 hodin na svém pracovním počítači vytiskl.

[51] Naproti tomu svědek Mgr. H. potvrdil, že kárně obviněný si s ním domluvil společný oběd, že se při něm snažil od něho získat informace o průběhu šetření předmětného trestního oznámení a že stav a předpokládanou dobu skončení šetření zjišťoval i v následujících minimálně třech telefonátech, v nichž se vždy zmínil také o vhodnosti zahájení úkonů trestního řízení v této trestní věci. Rovněž tento dozorový státní zástupce dosvědčil, že po založení věci *ad acta* policejním orgánem ho kárně obviněný bez předchozího ohlášení navštívil na pracovišti, kde znovu po něm žádal informace o dané trestní věci a předložil vyrozumění státního zastupitelství doručené oznamovateli s tím, že je jeho známý, načež po odmítnutí poskytnutí těchto informací avizoval jejich pozdější písemné vyžádání.

[52] Svědek Mgr. H. vysvětlil, že během oběda, který se uskutečnil o letních prázdninách 2017, se bavil s kárně obviněným o běžných osobních a pracovních věcech. Dotaz na stav šetření trestního oznámení osoby označené jako J. Š. vnímal při tomto obědě i při navazujícím telefonátu jako běžnou výměnu informací mezi státními zástupci, neboť tato trestní věc mohla mít nějakou souvislost s jinou kauzou, kterou vyřizoval kárně obviněný na vrchním státním zastupitelství. Nicméně kárně obviněný dále volal minimálně třikrát a pokaždé se ptal na předpokládanou dobu skončení šetření a přitom se zmiňoval o vhodnosti zahájení úkonů trestního řízení. Tyto opakované telefonáty již svědek nepovažoval za standardní, a proto o nich informoval náměstkyni městského státního zástupce. S podobným jednáním jiného státního zástupce, které vyvrcholilo příchodem do jeho kanceláře za účelem zjištění stavu šetření, se ve své kariéře ještě nesetkal. Stává se, že s kolegy z jiného státního zastupitelství intenzivně a častokrát komunikuje o svých spisech, avšak jen v případech, kdy mají nějaký vztah k trestním věcem, v nichž vykonávají dozor.

[53] Výpověď svědka Mgr. H. je v souladu i s obsahem úředního záznamu, který sepsal dne 21. 11. 2017, č. j. 4 KZN 190/2017 - 16. V něm totiž tento dozorový státní zástupce uvedl, že dne 20. 11. 2017 kolem 15:30 hodin byl kontaktován Justiční stráží Městského státního zastupitelství v Praze, která sdělila, že do budovy přišel „doktor“ z Vrchního státního zastupitelství v Praze, který jde za ním. Do dvou minut přišel do jeho kanceláře v pátém patře JUDr. Karabec, ačkoliv s ním na žádné schůzce nebyl domluven. Jmenovaný se vehementně zajímal o to, jakým způsobem bylo vyřízeno podání oznamovatele J. Š., a dokonce měl u sebe vyrozumění Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 zaslané oznamovateli o tom, že jeho podání bylo postoupeno Městskému státnímu zastupitelství v Praze. O žádném způsobu vyřízení, kromě toho, že věc byla předána policejnímu orgánu, však JUDr. Karabce neinformoval. Jmenovanému sdělil, že pokud chce zjistit informace o této věci, nechť o ně písemně požádá. Tím návštěva skončila a jmenovaný opustil kancelář se slovy, že do týdne přijde žádost. Uvedené návštěvě předcházelo několik telefonátů, v nichž se JUDr. Karabec na tuto věc dotazoval. Věděl spisovou značku Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, věděl o postoupení věci na Městské státní zastupitelství v Praze a věděl, kdo ji má přidělenou. Odkud mu jsou tyto skutečnosti známy, však neuvedl. V průběhu návštěvy se do jeho kanceláře dostavila JUDr. S., kterou posléze o průběhu jednání s JUDr. Karabcem informoval.

[54] Svědkyně JUDr. S., náměstkyně městského státního zástupce v Praze, potvrdila, že ji dozorový státní zástupce informoval o telefonátech kárně obviněného, při nichž se snažil získat informace o průběhu šetření ve věci trestního oznámení J. Š. na zastupitele Městské části Praha 11. Rovněž svědkyně doložila splnění prosby Mgr. H. o narušení neohlášené návštěvy kárně obviněného v budově Městského státního zastupitelství v Praze formou jejího příchodu do kanceláře dozorového státního zástupce a sdělení, že s ním potřebuje mluvit.

[55] Svědkyně JUDr. S. dále oproti dozorovému státnímu zástupci uvedla, že ten ji informoval ohledně zájmu kárně obviněného o způsobu vyřizování předmětného trestního oznámení již po jejich společném obědě v letních měsících roku 2017. Dále se svědkyně zmínila, že v tomto případě i v následujících telefonátech kárně obviněný přesvědčoval Mgr. H., aby v dané trestní věci byly zahájeny úkony trestního řízení, ačkoliv dozorový státní zástupce ve své výpovědi nebyl tak kategorický a toliko uvedl, že se kárně obviněný zmiňoval o vhodnosti takového postupu. Podle dalšího tvrzení svědkyně kárně obviněný sdělil dozorovému státnímu zástupci při rozhovoru v jeho kanceláři, že pokud ve věci nedojde k zahájení úkonů trestního řízení, bude vydán pokyn k takovému postupu v rámci vnějšího dohledu. Ani tato skutečnost nebyla obsažena ve výpovědi Mgr. H., v níž se toliko uvádí, že kárně obviněný požadoval informace o průběhu šetření a poté, co je neobdržel, avizoval podání písemné žádosti o jejich poskytnutí.

[56] Tyto rozdíly mezi svědeckými výpověďmi Mgr. H. a JUDr. S. však nejsou natolik závažné, aby zpochybnily uvedená skutková zjištění. Samotná svědkyně totiž připustila, že jí jednotlivé kontakty mezi kárně obviněným a dozorovým státním zástupcem splývají dohromady a že je Mgr. H. nepocíťoval jako závažný zásah do výkonu své funkce, který by vyžadoval nějaké jiné řešení. Překročení hranice, kterou již dozorový státní zástupce nebyl ochoten akceptovat, nastalo podle svědkyně až po návštěvě kárně obviněného v jeho kanceláři. Nesrovnalosti ve výpovědi svědkyně JUDr. S. byly tedy nejspíše způsobeny nesprávnou interpretací sdělení podřízeného státního zástupce.

[57] S ohledem na určitý časový odstup od skončení trestní věci sp. zn. 4 KZN 190/2017, v níž navíc ani nebyly zahájeny úkony trestního řízení postupem podle § 158 odst. 3 trestního řádu, nikterak nesnižuje věrohodnost svědecké výpovědi Mgr. H. skutečnost, že si nepamatoval přesné datum společného oběda s kárně obviněným o letních prázdninách roku 2017 ani všechny detaily týkající se průběhu šetření trestního oznámení, že přesně nevěděl, zda se kárně obviněný při neohlášené návštěvě v jeho kanceláři prokazoval vyrozuměním Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 oznamovateli o postoupení věci věcně a místně příslušnému Městskému státnímu zastupitelství v Praze či vyrozuměním dozorového státního zástupce oznamovateli o předání věci s pokyny policejnímu orgánu. Druhou z těchto písemností si podle kopie doručky převzal oznamovatel dne 11. 7. 2017, a proto nelze souhlasit s tvrzením obhajoby, že žádné z těchto vyrozumění státního zastupitelství neměl J. Š. k dispozici v době, kdy se jedním z nich kárně obviněný vykazoval při návštěvě Mgr. H. na jeho pracovišti. Dále pak dozorový státní zástupce netvrdil, že při této návštěvě uskutečněné dne 20. 11. 2017 kárně obviněný věděl o předchozím založení dané trestní věci *ad acta*. Proto není rozhodné, že se oznamovatel o tomto způsobu vyřízení trestního oznámení dozvěděl až po odchodu kárně obviněného z kanceláře dozorového státního zástupce.

[58] Dále není podstatné, že si svědkové Mgr. H. a JUDr. S. přesně nepamatovali skutečnosti následující po této události a to, jakým způsobem byl o uvedeném jednání kárně obviněného vyrozuměn městský státní zástupce v Praze. Ten totiž v přípisu ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 SPR 344/2017 - 4, který byl vyhotoven pouhé dva dny po návštěvě kárně obviněného v budově Městského státního zastupitelství v Praze a den po sepisu úředního záznamu Mgr. H., vyrozuměl vrchní státní zástupkyni v Praze o poznatku k jednání JUDr. Karabce v intencích uváděných dozorovým státním zástupcem. V této písemnosti se totiž městský státní zástupce zmínil také o

pokračování

rozhovoru, který vedl s dozorovým státním zástupcem a z něhož bylo zřejmé, že ho opakovaně kontaktoval JUDr. Karabec, a to v rámci společného oběda, následně několikrát telefonicky a nakonec osobně bez ohlášení. Předmětem zájmu JUDr. Karabce byla věc vedená u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 4 KZN 190/2017, o níž byl informován a na přímý dotaz sdělil, že se jedná o kauzu jeho známého. Dozorový státní zástupce byl přitom ze strany JUDr. Karabce přesvědčován o nutnosti uložení pokynu policejnímu orgánu k vydání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu. Jednání JUDr. Karabce by již proto mohlo být podle městského státního zástupce hodnoceno jako skutek ohrožující důvěru v činnost státního zastupitelství, a proto byly příslušné materiály postoupeny k případnému využití kárných pravomocí. Rovněž není důležité, že se svědci Mgr. H. a JUDr. S. neshodli na tom, zda druhá z nich při neohlášené návštěvě kárně obviněného vešla do kanceláře dozorového státního zástupce nebo zůstala stát před ní. Podstatná je totiž shoda jejich svědectví ohledně účelu tohoto počínu nadřízené státní zástupkyně, který spočíval v narušení přítomnosti kárně obviněného a ve zdůvodnění nutnosti ukončit jeho neohlášenou a nežádoucí návštěvu.

[59] I přes uvedené nesrovnalosti je tedy možné vycházet ze svědecké výpovědi Mgr. H., který neměl žádný důvod vypovídat nepravdu. Na základě tohoto svědectví podepřeného dalšími provedenými důkazy bylo dostatečně spolehlivě zjištěno, že se kárně obviněný při společném obědě, v následujících nejméně třech telefonátech a nakonec i při neohlášené návštěvě na pracovišti dozorového státního zástupce snažil od něho získat informace o průběhu šetření v trestní věci Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 4 KZN 190/2017, přičemž při telefonických hovorech se zmiňoval o vhodnosti zahájit úkony trestního řízení a v jeho kanceláři tvrdil, že podatel trestního oznámení je jeho známý, což demonstroval předložením blíže nespecifikované písemnosti, kterou oznamovatel obdržel od státního zastupitelství.

[60] Kárně obviněný uvedl, že od dozorového státního zástupce žádné informace o průběhu šetření trestního oznámení podaného J. Š. nezjišťoval a na způsobu vyřízení této věci neměl žádný zájem. Stejně tak popřel, že by Mgr. H. při společném obědě či při návštěvě v jeho kanceláři žádal o zahájení úkonů trestního řízení. S ním totiž hovořil o běžných soukromých a pracovních věcech a jen probíral, jak se určuje věcná příslušnost při vyhodnocení trestních oznámení, jelikož mu advokát Mgr. K. sdělil, že trestní oznámení podané J. Š. na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4 bylo postoupeno Městskému státnímu zastupitelství v Praze.

[61] Tato obhajoba kárně obviněného však byla spolehlivě vyvrácena uvedenými důkazy. Zájem kárně obviněného o průběh a výsledek šetření v dané trestní věci je totiž shodně popisován ve svědeckých výpovědích Mgr. H. i JUDr. S., v úředním záznamu dozorového státního zástupce ze dne 21. 11. 2017, č. j. 4 KZN 190/2017 - 16, a v přípisu městského státního zástupce v Praze ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 SPR 344/2017 - 4. Z žádných zjištěných skutečností přitom nelze usuzovat na to, že by svědectví a písemné záznamy Mgr. H. a dalších státních zástupců Městského státního zastupitelství v Praze byla motivována snahou poškodit osobu kárně obviněného a zajistit si tak pro účely případného profesního postupu přízeň vrchní státní zástupkyně v Praze. Ta má podle obhajoby s kárně obviněným napjaté vztahy, neboť se jedná o posledního člena bývalého vedení Vrchního státního zastupitelství v Praze, jenž v této instituci stále působí, a proto je z její strany vystaven trvalému tlaku. Naopak výpověď svědka Mgr. H. považuje kárný senát za věrohodnou a velmi korektní, neboť nepotvrdila všechny skutečnosti obsažené v prvním kárném návrhu. Toto jeho svědectví je i při vědomí uvedených dílčích nesrovnalostí v souladu s dalšími provedenými důkazy, a proto se nejedná o případ, ve kterém by proti sobě stála jen tvrzení kárně obviněného a klíčového svědka a v němž by tak musela být provedení všech dostupných důkazů použita zásada *in dubio pro reo*.

[62] Ze svědectví Mgr. H. nevyplývá, že by se kárně obviněný zmiňoval o vhodnosti zahájení úkonů trestního řízení již při společném obědě o letních prázdninách roku 2017, ani že by při

jednání s dozorovým státním zástupcem v jeho kanceláři po něm žádal udělení pokynu policejnímu orgánu k vydání záznamu podle § 158 odst. 3 trestního řádu s poukazem na možnost případného uložení takového pokynu v rámci výkonu instančního dohledu podle § 12d odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Uvedená tvrzení obsažená v prvním kárném návrhu, ve vztahu k nimž obhajoba namítala taktéž praktickou nemožnost udělení vnějšího dohledového pokynu, proto nemohla být do skutkové věty rozhodnutí kárného senátu zahrnuta.

[63] Nicméně v posuzované trestní věci byla jednoznačně prokázána aktivita kárně obviněného spočívající v získávání informací o průběhu a předpokládané době skončení šetření trestního oznámení datovaného dnem 4. 6. 2017, na jehož vytvoření se státní zástupce podílel minimálně tím, že zrevidoval jeho obsah a na svém pracovním počítači ho vytiskl. Zájem kárně obviněného o tuto trestní věc, která neměla žádnou souvislost s jeho pracovní náplní, započal při společném obědě s dozorovým státním zástupcem, pokračoval nejméně třemi telefonáty s tímto jeho bývalým kolegou, ve kterých byl pokaždé vystupňován zmínkou o vhodnosti zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, a gradoval při neohlášené návštěvě na pracovišti Mgr. H., kde mu kárně obviněný předložil písemnost doručenou oznamovateli s tím, že se jedná o jeho známého, a po nepodání informací o dané trestní věci dozorovým státním zástupcem avizoval jejich pozdější písemné vyžádání.

[64] Toto jednání kárně obviněného je proto sice zapotřebí považovat oproti prvnímu kárnému návrhu jen za nepřímé ovlivňování průběhu šetření trestního oznámení a způsobu jeho skončení, které však s ohledem na jeho déletrvající, kumulativní a gradující průběh dosahovalo tak vysoké intenzity, že ho již dozorový státní zástupce musel považovat za nepřijatelný zásah do svých výlučných dozorových oprávnění a procesní samostatnosti, jak potvrdil v úředním záznamu sepsaném den po neohlášené návštěvě kárně obviněného na jeho pracovišti i ve své svědecké výpovědi před kárným senátem. Uvedenou nedovolenou ingerencí do vyřizování dané trestní věci přitom kárně obviněný bez jakékoliv souvislosti s plněním jeho pracovních úkolů a výhradně za účelem prosazení svého soukromého zájmu zneužil předchozí kolegiální vztah s dozorujícím státním zástupcem, jakož i svoje postavení státního zástupce nejbližší nadřízeného státního zastupitelství. Proto nelze v posuzovaném jednání spatřovat pouhou nevhodnou komunikaci s dozorovým státním zástupcem při vyřizování jeho agendy, nýbrž zřetelný, byť méně intenzivní, nátlak na tuto osobu za účelem dosažení určitého výsledku šetření trestního oznámení, na němž byl kárně obviněný osobně zainteresován.

[65] Tímto skutkem tedy kárně obviněný zaviněně porušil svou povinnost státního zástupce zakotvenou v ustanovení § 24 odst. 2 věty první, věty druhé písm. c) zákona o státním zastupitelství tím, že se při výkonu své funkce nevystříhal všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství a státního zástupce, neboť umožnil, aby jeho funkce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů. Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním rovněž ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství, neboť intenzivnějším nepřijatelným zásahem do dozorových oprávnění státního zástupce nejbližší podřízeného státního zastupitelství dal najevo osobní zainteresovanost na výsledku dané trestní věci, čímž navenek demonstroval porušení základního principu nestrannosti, na němž je činnost státního zastupitelství založena, jak vyplývá z ustanovení § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Jednalo se přitom o zavinění ve formě přímého úmyslu. Získávání informací o průběhu šetření trestního oznámení, opakované zmínky o vhodnosti jeho skončení ve formě zahájení úkonů trestního řízení i gradace působení na dozorového státního zástupce totiž vykazuje znaky promyšlenosti a cílevědomosti, což svědčí o tom, že kárně obviněný chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit jím chráněný zájem.

[66] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněný skutkem uvedeným ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu, který po zmíněných úpravách odpovídá

pokračování

popisu jednání obsaženého v prvním kárném návrhu, spáchal kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

V. Uložení kárného opatření

[67] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

[68] Na straně jedné vzal kárný senát v úvahu vysoký stupeň škodlivosti skutku spočívajícího v nedovoleném zasahování do průběhu šetření trestního oznámení a v nepřímém nátlaku na dosažení jeho určitého výsledku, který kárně obviněný vyvíjel na dozorového státního zástupce za účelem prosazení svého soukromého zájmu a přitom zneužil svůj předchozí pracovní vztah k této osobě, jakož i současné postavení státního zástupce nadřízeného státního zastupitelství. Tímto jednáním se kárně obviněný značně zpronevěřil zásadě nestrannosti, na které je založena soustava státního zastupitelství i činnost každého státního zástupce. Bez ní přitom nemůže státní zastupitelství požívat důvěry laické veřejnosti, která je na jakýkoli nepřipustný zásah do jeho rozhodovací činnosti oprávněně citlivá, obzvláště pokud je jeho původcem přímo některý státní zástupce. Takové jednání státního zástupce značně narušuje víru občanů v právo a spravedlnost. Osobní zainteresovanost na výsledku určité trestní věci, která nesouvisí s plněním pracovních úkolů státního zástupce, dále značně poškozují vztahy a mechanismy uvnitř soustavy státního zastupitelství, zejména ve vztahu k jeho podřízeným složkám. O tom nejlépe v dané trestní věci svědčí reakce dozorového státního zástupce i vedení Městského státního zastupitelství v Praze na jednání kárně obviněného jakožto státního zástupce nadřízeného Vrchního státního zastupitelství v Praze. Proto je nutné za toto kárné provinění, které značně ohrozilo důvěru v činnost státního zastupitelství, uložit přísné kárné opatření, které by kárně obviněného odradilo od opakování podobného jednání.

[69] Při zvažování druhu kárného opatření však musel kárný senát na straně druhé přihlédnout k dosavadní kárné bezúhonnosti státního zástupce i k jeho vcelku dobrému pracovnímu hodnocení, které vypracovala navrhovatelka dne 31. 1. 2019 pod č. j. 9 SPR 65/2018 - 307. V něm se uvádí, že kárně obviněný se specializuje na hospodářskou a majetkovou kriminalitu. Jeho schopnosti vlastní organizace práce, účelného nastavení priorit, dodržování stanovených termínů, zvládnutí více pracovních úkolů současně a schopnost komunikace a spolupráce s administrativou jsou na dobré úrovni. Dokáže v písemné formě energicky prezentovat svá stanoviska a aktivně informuje bezprostředně nadřízené o časovém prostoru pro zpracování další věci. V ojedinělých případech není ochoten zcela respektovat jiný právní názor a snaží se věc vyřídit po svém, avšak takové jednání nevybočuje z mezí profesní etiky a společenského vystupování. Při potřebě pracovního zastupování jedná ochotně. Práci kárně obviněného lze ve srovnání s ostatními kolegy zařadit do pásma průměru, v některých případech lepšího průměru. Jeho zatíženost ohledně množství a náročnosti věcí je zcela souměřitelná s ostatními státními zástupci zařazenými do oddělení hospodářské a majetkové kriminality odboru trestního řízení Vrchního státního zastupitelství v Praze. Kárně obviněnému navrhovatelka vytkla neoprávněné lustrace, k nimž došlo v období od 1. 9. 2014 do 17. 8. 2016 v celkem devíti případech, u nichž však nebyl prokázán další způsob nakládání s opatřenými informacemi, a proto došlo jen k projednání těchto věcí se státním zástupcem. Dále se navrhovatelka v pracovním hodnocení zmínila v negativním smyslu jen o uvedeném bezpečnostním incidentu, k němuž došlo dne 21. 12. 2017 přemístěním výpočetní techniky z pracoviště do místa bydliště státního zástupce.

[70] Ve prospěch kárně obviněného dále svědčí skutečnost, že oproti oběma kárným návrhům byl uznán vinným jen jedním skutkem, a to ještě v nižší než původně navrhovatelkou tvrzené intenzitě.

[71] Za této situace nemohl kárný senát přistoupit k uložení nejpřísnějšího kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce, které navrhovatelka požadovala ve druhém kárném návrhu i ve své závěrečné řeči při ústním jednání kárného senátu. S ohledem na závažnost skutku, kterým byl kárně obviněný uznán vinným, však kárný senát přistoupil k uložení důrazného kárného opatření snížení platu o dvacet procent na dobu deseti měsíců, tedy ve třetí čtvrtině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

[72] Takto uložená sankce odpovídá skutečnosti, že kárně obviněný je mírně nadprůměrným státním zástupcem, je tak jistě i nadále schopen plnit povinnosti státního zástupce na požadované úrovni a přitom existuje reálná naděje, že přistoupí, byť až k následné sebereflexi formou přijetí kritického pohledu kárného senátu nejen na skutek, za který byl odsouzen, nýbrž i na další jeho jednání, která pro jejich nedostatečnou míru závažnosti nebyla posouzena jako kárné provinění, avšak byla shledána jako porušení povinností státního zástupce. V takovém případě jistě dojde i k obnovení důvěry v osobu kárně obviněného ze strany navrhovatelky, státních zástupců Městského státního zastupitelství v Praze a dalších osob působících uvnitř soustavy státního zastupitelství.

VI. Závěr

[73] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného státního zástupce, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku A. tohoto rozhodnutí, který po úpravách odpovídá skutku obsaženému v prvním kárném návrhu. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, bylo kárně obviněnému uloženo podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 10 měsíců.

[74] Dále kárný soud podle § 19 odst. 4 z důvodu uvedeného v § 14 písm. c) zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů ve výroku B. tohoto rozhodnutí zastavil řízení o druhém kárném návrhu v části vztahující se k tam uvedeným jedenácti dílčím útokům, kterými měl kárně obviněný spáchat pokračující kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, protože zanikla odpovědnost státního zástupce za kárné provinění.

[75] Konečně výrokem C. rozhodnutí kárného senátu byl kárně obviněný podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěn druhého kárného návrhu v části týkající se tam uvedených čtyř dílčích útoků, jimiž měl spáchat pokračující kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, neboť tento skutek není kárným proviněním.

[76] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněnému uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 17. června 2019

JUDr. Jiří Palla v. r.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců